

Arrest

nr. 194 837 van 10 november 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X
handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, op 28 augustus 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 juli 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 4 juli 2017 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven, haar ter kennis gebracht op 28 juli 2017. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De mevrouw, die verklaart te heten:

(..)

en minderjarige zoon (..)

geboren op 1.4.2000

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

- o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"EERSTE MIDDEL: Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (schending van de materiële en formele motiveringsplicht). Schending van de artikelen 62 en 74/13 van de Vreemdelingenwet. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending van artikel 3 en 8 EVRM. Schending van de materiële motiveringsplicht.

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

Dat de bestreden beslissing als volgt is gemotiveerd:

"Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980: verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum

Verzoekers verwijzen uitdrukkelijk naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land".

Dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze verwijst naar de gezinssituatie van verzoekers.

Dat uit de bestreden beslissing geenszins kan worden afgeleid of er effectief rekening werd gehouden met de gezinssituatie.

Verzoekster is een weduwe. Zij diende zich sedert de dood van haar echtgenoot alleen te ontfemen over verzoeker, die ernstige medische problemen heeft.

Verzoekers wonen in België samen met hun zoon, respectievelijk broer, die hier legaal verblijft.

Tevens wonen de vier nonkels van verzoeker (met name (...)) allen in ons land.

Verzoekers hebben derhalve geen familieleden meer in hun land van herkomst die hulp kunnen bieden.

Het is voor verzoekers onmogelijk om terug te keren naar Marokko, aangezien de medische zorgen daar niet voorhanden zijn. Dit werd ten overvloede aangehaald in de aanvraag tot medische regularisatie en het beroep tegen deze negatieve beslissing, dat thans ook werd neergelegd bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Er zijn derhalve geen banden meer met het land van herkomst.

Verzoeker verkeert bovendien in een slechte gezondheid. Dit wordt geenszins betwist door de beslissing inzake de medische regularisatie.

In de bestreden beslissing wordt op geen enkele wijze verwezen naar de gezondheidsproblematiek van verzoeker.

Het uitvoeren van het bevel om het grondgebied te verlaten zou een schending van artikel 3 EVRM tot gevolg hebben. Indien verzoekers gedwongen dienen terug te keren naar Marokko, zal dit een ernstige verslechtering van de gezondheidstoestand van verzoeker tot gevolg hebben.

Verwerende partij was op de hoogte - of had op de hoogte moeten zijn - van de gezondheidssituatie van verzoeker en had hieromtrent in de bestreden beslissing moeten motiveren.

Het buiten beschouwing laten van de slechte gezondheid van verzoeker en de gezinssituatie schendt de motiveringsplicht.

Dat er helemaal geen rekening werd gehouden met artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet blijkt eenvoudig door de niet vermelding ervan in de bestreden beslissing.

Dat de bestreden beslissing derhalve een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt. Er is geen zorgvuldige voorbereiding geweest bij het nemen van de bestreden beslissing en de belangen van verzoekers werden niet zorgvuldig afgewogen.

De bestreden beslissing dient bijgevolg te worden vernietigd.”

2.2. Het geschonden geachte artikel 74/13 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

2.3. Zoals uit het arrest nr. 194 836 van 10 november 2017 is gebleken heeft de verwerende partij niet terdege onderzocht of de gezondheidstoestand van het kind de verzoekende partij een terugkeer naar het herkomstland al dan niet verhindert. De aangevoerde schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet ten aanzien van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is dan ook gegrond. De verwijzing in de nota met opmerkingen door de verwerende partij naar de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de synthesenota van 4 juli 2017 waarin verwezen wordt naar het medisch advies van de arts-adviseur van 26 juni 2017 alsook de afwijzing van de medische regularisatieaanvraag is gelet op het voornoemde vernietigingsarrest niet dienstig om te stellen dat er wel degelijk rekening werd gehouden met de gezondheidssituatie van het kind van verzoekende partij.

2.4. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 juli 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zeventien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER